

Nostalgična komedija

Krstna uprizoritev drame Vinka Möderndorferja

Na slovenskih odrih in tudi v tujini se ne zgodi pogosto, da bi v istem koledarskem letu krstno uprizorili kar štiri predstave istega avtorja. Enemu od najuspešnejših slovenskih sodobnih dramatikov, ki je za svoje delo prejel več nagrad, med njimi šest nagrad žlahtno komedijsko pero in dve Grumovi nagradi, je to z uprizoritvami Obiskov, Evrope, Malega nočnega kvarteta in Nostalgične komedije več kot uspelo. Zadnja, Nostalgična komedija, je preplet prizorov iz treh različnih obdobji v življenju nekega para. V Möderndorferjevi drami se zakonca vsak po svoje spominjata istih dogodkov skupnega življenja. Spoznamo ju kot mlad, zaljubljen par v zgodnjih srednjih letih, ko ustvarjata družino, in kot ostarel par, ki mu je uspelo previhariti vse življenjske viharje. Tako imamo gledalci uvid v tisto, kar je par združevalo in kar ju je razdruževalo. To nam omogoča, da se poglobimo v njun odnos, težave in radosti njunega življenja.

Avtor o drami

Na vprašanje, od kod ideja za dramo in posmrtni sprehod para skozi lastno življenje, Vinko Möderndorfer odgovarja: »Najprej je bila ideja, kako bi bilo fino videti sebe v treh različnih življenjskih obdobjih. Mladost, srednja leta, starost. Gledališče je tisti prostor, kjer se to da prikazati, kjer se da spregovoriti o minljivosti časa in hkrati o sobivanju vseh časov, in to celo bolje kot na filmu. Najprej je bila gledališka domisljica: starejši par se prepira o nekem dogodku iz svoje mladosti, pa se pojavi isti par iz mladosti in prizor se odvije pred nami.« Kot pravi avtor, je smrt oziroma posmrtni pohod para presenetil tudi njega: »O, madonca, sem si rekel, saj sta vendar mrtva! To, da je starost tisto obdobje v življenju, ki ima edino pregled za nazaj, nad mladostjo, srednjimi leti, je nekako nastalo organsko, skozi pisanje. In

tudi stavek, ki ga izreče Starka: 'Mrtva sva', se je pojavil organsko, sam od sebe. In mislim, da bi moral tudi pri gledalcih vzbuditi presenečenje, začudenje. Dejstvo pa je, da človek v resnici upa, da je nesmrten. Da ne govorim o tem, da pa je mladost sploh prepričana, da je nesmrtna in da življenje nima konca.« Nostalgična komedija tako predstavlja pogled na življenje, ki prehitro mine, na partnerske odnose, ki združujejo in razdružujejo, na generacijske probleme med starši in otroki, govori o minljivosti in relativnosti našega bivanja. Predstava je na rednem programu SLG Celje. *Maja Djordjevič; foto: Jaka Babnik, arhiv SiTi teatra*

Zakonca se vsak po svoje spominjata istih dogodkov skupnega življenja.

Bi želeli videti same sebe v treh obdobjih svojega življenja?